

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 10ης Δεκεμβρίου 1991 *

Στην υπόθεση T-60/91,

C., κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Johan Vanden Eynde, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Véronique Demeester, 13, rue Aldringen,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εθνικό υπάλληλο αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται κυρίως να διαταχθεί η Επιτροπή να προβεί στον διορισμό της προσφεύγουσας, επ' απειλή χρηματικής ποινής 100 000 βελγικών φράγκων (BFR) ημερησίως από της δημοσίευσής της αποφάσεως, και επικουρικά να διαταχθεί έρευνα για την εξακρίβωση των πραγματικών λόγων του μη διορισμού της,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, D. A. O. Edward και R. Schintgen, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Αυγούστου 1991 η С., επιτυχούσα του διαγωνισμού COM/R/C/1, που διοργανώθηκε από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Επιτροπή), άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί κυρίως να διαταχθεί η Επιτροπή να προβεί στον διορισμό της, επ' απειλή χρηματικής ποινής 100 000 BFR ημερησίως από της δημοσίευσής της αποφάσεως, και επικουρικά να διαταχθεί έρευνα για την εξέταση των πραγματικών λόγων του μη διορισμού της.
- 2 Η προσφεύγουσα εγγράφηκε τον Μάρτιο του 1989 στον εφεδρικό πίνακα μελλοντικών προσλήψεων που καταρτίστηκε κατόπιν του γενικού διαγωνισμού COM/R/C/1, ο οποίος προκηρύχθηκε κατά τα τέλη του 1987 από την Επιτροπή για τον σχηματισμό εφεδρείας προσλήψεων δακτυλογράφων γαλλικής γλώσσας (σταδιοδρομίας C 4/C 5). Η ισχύς του εφεδρικού πίνακα που έπρεπε αρχικά να εκπνεύσει στις 31 Δεκεμβρίου 1989 παρατάθηκε ως τις 31 Δεκεμβρίου 1990.
- 3 Αφού η προσφεύγουσα εργάστηκε επί ορισμένους μήνες ως προσωρινή δακτυλογράφος στις υπηρεσίες της Επιτροπής, διορίστηκε από τις 16 Οκτωβρίου 1989 και για περίοδο τριών μηνών ως επικουρική υπάλληλος και τοποθετήθηκε στη γενική διεύθυνση X « Πληροφόρηση, επικοινωνία, πολιτιστικά θέματα ». Δεν διορίστηκε μόνιμη υπάλληλος κατά την περίοδο ισχύος του εφεδρικού πίνακα παρά τα πολλά διαβήματα στα οποία προέβη σχετικώς ο ιεραρχικώς προϊστάμενός της.
- 4 Κατά τη С., ο « πραγματικός λόγος για τον οποίο δεν προέβη η Επιτροπή στον διορισμό που δικαιούνταν » έγκειται στο γεγονός ότι ο αδελφός της, С., καταδικάστηκε το 1985 για συμμετοχή στους « Μαχητικούς Κομμουνιστικούς Πυρήνες ». Υπογραμμίζει δε ότι « αυτή ποτέ δεν μετέσχε σ' αυτή την ομάδα τρομοκρατών ούτε ακολούθησε αυτή την πολιτική ιδεολογία » και ότι επομένως η Επιτροπή δεν την προσέλαβε για αστήρικτο λόγο ασφαλείας.

- 5 Η προσφεύγουσα απευθύνθηκε με επιστολή της 29ης Μαρτίου 1990 στον πρόεδρο της Επιτροπής, ζητώντας του « να παρέμβει ώστε η Επιτροπή να εξετάσει πλέον τον φάκελό της, να αναγνωριστεί ότι δεν υπάρχει τίποτε που να μπορεί να της καταλογιστεί και ότι ο διορισμός της δεν ενέχει για την Επιτροπή κανένα κίνδυνο από άποψη ασφάλειας ». Τον ευχαρίστησε δε « διότι ευαρεστήθηκε να διαβάσει αυτή την επιστολή και να προβεί στις κατά το δυνατόν ευνοϊκότερες ενέργειες ».
- 6 Ο νομικός σύμβουλος της προσφεύγουσας έστειλε επίσης επιστολή με ημερομηνία 9 Ιουλίου 1990 στον πρόεδρο της Επιτροπής, ζητώντας να ευαρεστηθεί να λάβει γνώση του προσωπικού φακέλου της C. και να τον πληροφορήσει για τους πραγματικούς λόγους που κατέληξαν στην άρνηση διορισμού της πελάτιδός του, μολονότι ήταν επιτυχούσα σε διαγωνισμό που είχε διοργανώσει η Επιτροπή.
- 7 Η Επιτροπή, μέσω του Hay, γενικού διευθυντή προσωπικού και διοικήσεως, απήντησε στον νομικό σύμβουλο της προσφεύγουσας στις 11 Σεπτεμβρίου 1990. Στο γράμμα του εξηγούσε ότι « ενόψει των προβλημάτων που τίθενται στην Επιτροπή όσον αφορά τη διαθεσιμότητα θέσεων, δεν κατέστη ως τώρα δυνατό να δοθεί ευνοϊκή απάντηση στο αίτημα διορισμού της C. ». Υπενθύμιζε ότι « είχε δηλωθεί τότε στην C. ότι η εγγραφή σε πίνακα επιτυχίας σ' ένα διαγωνισμό της παρείχε μόνον προσδοκία διορισμού σε κενή θέση, χωρίς αυτό να αποτελεί απόλυτο δικαίωμα γι' αυτήν ούτε δέσμευση της Επιτροπής έναντι αυτής ». Προσέθετε δε ότι « η ισχύς του εφεδρικού πίνακα του διαγωνισμού COM/R/C/1 παρατάθηκε ως τις 31 Δεκεμβρίου 1990 και ότι το όνομα της C. εξακολουθεί φυσικά να περιλαμβάνεται στον πίνακα αυτό. »
- 8 Η προσφεύγουσα κατέθεσε στις 16 Αυγούστου 1991 την παρούσα προσφυγή κατά της Επιτροπής.
- 9 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Σεπτεμβρίου 1991, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της ενστάσεως αυτής χωρίς να εισέλθει στην ουσία της υποθέσεως. Η Επιτροπή

θεωρεί ότι το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να εκδικάσει την υπόθεση αυτή. Εκτιμά ότι η διαταγή που ζητείται από το Πρωτοδικείο να της απευθυνθεί υπερβαίνει τις εξουσίες που έχουν ανατεθεί στον κοινοτικό δικαστή από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ) σε θέματα δικαστικών διαφορών κατά την έννοια του άρθρου 179 της Συνθήκης ΕΟΚ. Παρατηρεί επίσης ότι στην προκειμένη υπόθεση η προσφυγή δεν αποβλέπει στην ακύρωση κάποιας πράξης της καθής, της οποίας ο έλεγχος της νομιμότητας ζητήθηκε από το Πρωτοδικείο. Η Επιτροπή αναφέρεται στην πάγια νομολογία, σύμφωνα με την οποία ο κοινοτικός δικαστής δεν είναι αρμόδιος να απευθύνει διαταγές στις κοινοτικές αρχές στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας των βλαπτικών πράξεων (βλ. π. χ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1971, 63/70 έως 75/70, Bode κ.λπ. κατά Επιτροπής, Rec. 1971, σ. 549), διότι « οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στη διοίκηση δεν μπορούν να απορρέουν παρά από την ακύρωση μιας από τις πράξεις της, σύμφωνα με το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΟΚ » (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-137/88, Schneemann κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-369).

- 10 Η προσφεύγουσα δεν κατέθεσε παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου της Επιτροπής εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 11 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 113 και 114 του Κανονισμού του Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαραδέκτο για λόγους δημοσίας τάξεως. Κατά το άρθρο 111 του ίδιου Κανονισμού Διαδικασίας, όταν μια προσφυγή που υποβλήθηκε στο Πρωτοδικείο είναι προφανώς απαράδεκτη, μπορεί να αποφασίσει με αιτιολογημένη διάταξη χωρίς να συνεχίσει τη δίκη. Στην προκειμένη περίπτωση το Πρωτοδικείο κρίνει ότι έχει αρκούντως διαφωτιστεί από τα έγγραφα του φακέλου και αποφασίζει ότι δεν χρειάζεται να συνεχιστεί η δίκη.
- 12 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, « τα πρόσωπα στα οποία αναφέρεται ο ΚΥΚ δεν είναι μόνον οι υπάλληλοι που τελούν ήδη εν ενεργεία, αλλά επίσης και εκείνοι που ήταν προηγούμενος και οι τυχόν υποψήφιοι για μια θέση » (απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 1975, 81/74 έως 88/74, Marengo κ. λπ. κατά Επιτροπής, Rec. 1975, σ. 1247, σκέψη 5). Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι ενώπιον του κοινοτικού δικαστή μπορεί να γίνει επίκληση του ΚΥΚ όχι μόνον από τα πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του μονίμου ή μη μονίμου υπαλλήλου των Κοινοτήτων, αλλά και από τα πρόσωπα που διεκδικούν αυτή την ιδιότητα (αποφάσεις της 20ής Ιουνίου 1985, 123/84, Klein κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 1907, σκέψη 10, και της 11ης Ιουλίου 1985, 87/77, 130/77, 22/83, 9/84

και 10/84, Salerno κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 2523, σκέψη 24). Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα, ως επιτυχούσα σε διαγωνισμό, δικαιούται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου.

- 13 Πρέπει σχετικώς να τονισθεί ότι, όπως προκύπτει επίσης από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι διατάξεις των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ, σύμφωνα με τις οποίες το παραδεκτό μιας προσφυγής υπόκειται στην προϋπόθεση της κανονικής πορείας της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας που προβλέπεται από τα άρθρα αυτά «δεν αφορούν μόνο τους ήδη εν ενεργεία υπαλλήλους, αλλά επίσης τους υποψήφιους για μια θέση» (Διάταξη της 23ης Σεπτεμβρίου 1986, 130/86, Du Besset κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 2619, σκέψη 7).
- 14 Κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, «κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στον παρόντα κανονισμό δύναται να προσφύγει στην αρμόδια για διορισμούς αρχή ζητώντας της να λάβει απόφαση περί αυτού». Πρέπει να κριθεί ότι η επιστολή της προσφεύγουσας της 29ης Μαρτίου 1990, την οποία απηύθυνε στον πρόεδρο της Επιτροπής, μπορεί να χαρακτηριστεί, σύμφωνα με τη διατύπωσή της, ως αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα έλαβε απάντηση από τη διοίκηση επί της αιτήσεως αυτής με το έγγραφο της 11ης Σεπτεμβρίου 1990, που έστειλε ο Hay, γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως, στον νομικό της σύμβουλο και στο οποίο αναφέρεται ότι δεν είχε καταστεί δυνατό μέχρι τότε να δοθεί ευνοϊκή απάντηση στο αίτημα διορισμού της C., ενόψει των προβλημάτων που ετίθεντο σχετικά με τη διαθεσιμότητα των θέσεων.
- 15 Το άρθρο 91, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ορίζει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνον αν είχε ασκηθεί προηγουμένως ένσταση στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, και εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στη διάταξη αυτή (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 1977, 91/76, Lacroix κατά Δικαστηρίου, Rec. 1977, σ. 225, σκέψη 10, και του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 1990, T-72/89, Vocos κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-58).
- 16 Στην προκειμένη υπόθεση διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή πέραν πάσης προθεσμίας και χωρίς προηγουμένως να ασκήσει ένσταση ενώπιον της

αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της αποφάσεως που απέρριψε την αίτησή της. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή της С. είναι προφανώς απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 17 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον διατυλώθηκε σχετικό αίτημα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 10 Δεκεμβρίου 1991.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas